

[Thomsen.]

For et halvt Hundrede Aar siden ernærede ca. Halvparten af Befolkningen sig af Landbrug. Nu derimod ernærer kun mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af den samlede Befolkning sig af Landbrug. Dette betyder imidlertid ikke, at Produktionen er gaaet tilsvarende tilbage, tværtimod. I 1880 androg Høstudbyttet ca. 4 Millioner Afrørdeenheder. Siden er Udbyttet forøget med 175 pCt. til nu at udgøre ikke mindre end 11 Millioner Afrørdeenheder. Samtidig er Hornkvægbestanden forøget fra 1 470 000 til 3 109 000 Stykker, Svinebestanden fra godt $\frac{1}{2}$ Million til over 3 Millioner, Smørproduktionen er i samme Aaremaal forøget med ca. 300 pCt., fra 50 til 200 Millioner kg, Ægeksporten er gaaet op fra 2 Millioner Snese til 50 Millioner Snese. Denne mægtige Produktionsudvidelse er foregaaet samtidig med, at færre og færre Personer er beskæftiget i Landbruget, og er et Vidnesbyrd om, at det ikke er med Urette, at danske Landmænd bliver betegnet som Verdens dygtigste.

Ingen er sikkert heller i Tvivl om, at denne kolossale Udvikling i Landbrugets Produktion danner Basis for hele Befolkningens relativt høje Levestandard. Kun ca. $\frac{1}{6}$ af Landbrugets Produktion bruges herhjemme, Resten gaar til Eksport, og vi ved, at denne Eksport er en afgørende Betingelse for at faa de Varer, der betinger den høje Levestandard. Importen kan naturligvis i det lange Løb ikke finde Sted uden en tilsvarende Eksport, og uden den store Landbrugsproduktion vil det ikke være muligt at faa Kul, Olie, Jern, for ikke at tale om Kaffe, Te, Tobak og andet, der sætter Kulør paa Tilværelsen. Ja, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mente, at vi udmærket kunde lukke for en hel Række Varer. Vi har jo vort gode Øl og Brændevin, sagde det ærede Medlem glædestraalende, og det kan ikke nægtes, at det meste af det ærede Medlems Tale uvilkaarligt ledte Tanken hen i Retning af Øl og Brændevin.

Industrieksporten spiller i Sammenligning med Landbrugseksporten en yderst ringe Rolle, saa ringe, at den ikke nær formaar at dække den nødvendige Indførsel af Raa- og Hjælpestoffer til selve Industrien. Alligevel er den ikke værd at foragte, men ogsaa Industriens Eksistens er betinget af den Valuta, som Landbruget hjemfører.

Saadan ligger de faktiske Forhold, og det er derfor at haabe, at man ikke alene for Landbrugets, men for Landets Skyld i Tide besinder sig paa ikke at ødelægge det Erhverv, der henter Værdierne hjem. Det er indlysende, at der her og ogsaa med Hensyn til Beskæftigelsesspørgsmaalet bestaar et afgjort Interessesfællesskab mellem Land og By. Det har til Fuldkommenhed vist sig, at ringe økonomiske Vilkaar for Landbruget automatisk fører til stigende Arbejdsløshed. Af indgaaende Undersøgelser fremgaar det, at Landbruget har maattet reducere sin Arbejdsstyrke ikke med 40 000, som hidtil antaget, men med ca. 60 000 Mand. En Betingelse for at vende Strømmen, der foreløbig gaar til Byerne, er, at Landbrugeren faar en Løn for sit Arbejde og Købekraft over for andre Erhverv. Et Forhold, der er værd at tage i Betragtning i denne Forbindelse, synes det mig, er, at der ved en eventuel Produktionsudvidelse i Landbruget bliver Brug for langt flere Arbejdere end ved en tilsvarende Udvidelse i Byerhvervene, idet Maskinerne her i Regelen da besørger Hovedparten af Arbejdet.

Et Bévis paa, at Landbruget bliver økonomisk forfordelt, faar man ved at betragte Indtægts- og Formuebevægelserne i de senere Aar. Landbrugets Andel i den samlede Indkomst var forud for Kronens Pariføring 23 pCt., men for Skatteaaret 1933 var den kun 13 pCt. I samme Tidsrum er Indtægten i den øvrige Del af Befolkningen kun gaaet ned med ca. 17 pCt., men da Pengenes Købeevne er forøget med ca. 25 pCt., er Realindkomsten i Byerne faktisk steget med omkring 10 pCt. Resultatet bliver da, at Landbruget har baaret hele Indkomstnedgangen, der for Landbrugets Vedkommende andrager ikke mindre end ca. 500 Kr. pr. Individ, nemlig fra 832 helt ned til 348 Kr., eller 2 400 Kr. pr. Landbrugsejendom. At Landbrugets Aktiver med slige Indtjeningsmuligheder ikke alene, som det hedder i den amerikanske Erklæring, er alvorligt forringede, men stærkt paa Vej til at blive tilintetgjort, det siger sig selv.

Siden Kronens Pariføring er Landbrugets skattepligtige Formue gaaet ned med ca. 190 Mill. Kr. gennemsnitligt om Aaret, og det er derfor ingen Overdrivelse at hævde,